

A ...i Ítéltábla ... jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - dr. Horváth Marcell ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen ügyvezető felelősségének megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2014. június hó 23. napján kelt számú ítélete ellen az I.-II. rendű alperesek által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítélet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I.-II. rendű alpereseket, hogy egyetemleges kötelezettséggel fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 15.000,- (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Cstv. 33/A. §-a alapján megállapította, hogy az alperesek - akik a C. Bt. adós vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben - az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal az adós vagyona 39.750.000,- forinttal csökkent. Megállapította, hogy az alperesek a vagyoncsökkenésért a hitelezőkkel szemben egyetemlegesen felelősek. Kötelezte az alpereseket, hogy 60 napon belül fizessenek be a ... Törvényszék letéti számlájára vagyoni biztosíték címén 19.427.138,- forintot.

Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a C. Bt. 2010. szeptember 29. napján fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, mivel 2009. évtől folyamatos adóvégrehajtás alatt állt, 2010. augusztus 16. napján az adótartozása 4.424.960,- forint volt, melyre likviditási helyzetére hivatkozással fizetési könnyítést kért. Kiemelte, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennállása igazságügyi szakértő kirendelése nélkül is megállapítható volt. Utalt arra, hogy a felperes és alperesek a bíróság Pp. 3. § (3) bekezdésén alapuló felhívása ellenére nem kérték igazságügyi szakértő kirendelését. Megállapította, hogy alperesek a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségeiket nem teljesítették, ezért a Cstv.

33/A.§ (3) bekezdése szerint a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kellett. Kiemelte, hogy alperesek a hitelezői érdekek elsődlegességét megsértették azzal, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után, 2010. szeptember hó 30. és 2011. június 27. napján 39.750.000,- forint kölcsönt nyújtottak a P. Kft.-nek, melynek egyik tagja és ügyvezetője a II. rendű alperes volt. Megállapította, hogy az adós vagyona ezáltal csökkent, a kölcsönadott összegek hitelezői igények kielégítésére fordíthatósága lehetetlenné vált. Álláspontja szerint az alperesek a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti felhívás ellenére nem bizonyították, hogy a kölcsönnyújtás folytán a hitelezői érdekek nem sérültek, illetve azt, hogy az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedésének kezdeményezése érdekében. Utalt arra, hogy a vezetői felelősség megállapítása mellett a keresettel egyezően kötelezte alpereseket vagyoni biztosíték nyújtására.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérték hivatkozással arra, hogy az adós 2010. szeptember hó 29. napján nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben. Kiemelték, hogy a felperesnek e tényállítást szakértői véleménnyel kellett volna alátámasztania, a felperes azonban tájékoztatás ellenére igazságügyi szakértő kirendelését nem indítványozta, a költségeket nem előlegezte. Álláspontjuk szerint bíróságnak a szakértői bizonyítást hivatalból el kellett volna rendelnie. Kifejtették, hogy a fizetési könnyítés iránti kérelemnek a felperes 2010. október hó 12. napján az Art. 133. §-a alapján a fizetési nehézség átmeneti jellege folytán helyt adott, ezért a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet nem állott fenn 2010. szeptember hó 29. napján, figyelemmel arra is, hogy adós eszközei a 2010. évi főkönyvi kivonatok alapján kötelezettségeit meghaladták. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelő tartalommal tett eleget kioktatási kötelezettségének, és azt, hogy a Pp. szerint indokolt kérelem hiányában határozott a vagyoni biztosíték nyújtásáról.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A 2013. szeptember hó 13. fordulónappal elkészített közbenső mérleg szerint adós vagyona 45.491.000,-forint eszköz, mely kizárólag az adós ügyvezetőivel szemben a tevékenység zárómérleg szerinti vagyon átadásának elmulasztása miatti követelés.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az alperesek felelősségét a Cstv. 33/A. §-a alapján, azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását az alábbiak szerint pontosítja:

A Cstv. jelen ügyben alkalmazandó 33/A. § (3) bekezdés utolsó fordulata értelmében, amennyiben a vezető nem teljesíti a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-b) pontja szerinti beszámoló készítési irat és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell. Alperesek a felszámoló és a felszámolást lefolytató bíróság felhívása ellenére a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségeiknek nem tettek eleget. A vélelem a bírói gyakorlat (... Ítéltábla 2014. június hó 27. napján megtartott 27-ei kollégiumi ajánlása) alapján széles terjedelmű, kiterjed arra, hogy a legutolsó még ismert vagyoni helyzethez képest kimutatható vagonsökkenés a fenyegető fizetéseképtelenség törvényi tényállásának megvalósulása után következett be, és a vezető tisztségviselő vétkes - a törvényi követelménnyel ellentétes - magatartásával áll okozati összefüggésben. Ha a rendelkezésre álló adatok ezzel ellentétes tények megállapítására nem alkalmasak, mégpedig gyakran éppen az ügyvezetőknek felróható kötelezettségszegések miatt, akkor a vélelem a felelősség valamennyi tényállási elemének megállapítását lehetővé teszi: ez esetben a tényállási elemeket - a fizetéseképtelenség bekövetkezésének dátumát, az ezt követő vagyonvesztés tényét, mértékét, a vezető tisztségviselők magatartásával mutatott összefüggéseket - nem szükséges vizsgálni (... Ítéltábla számú határozat). A Cstv. 33/A. § szerinti vélelem a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti tényállás minden elemére kiterjed (...i Ítéltábla szám).

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság szám alatt tájékoztatta a feleket arról, hogy a perben a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell, ami azt jelenti, hogy vélelmezni kell a Cstv. 33/A. § szerinti valamennyi törvényi tényállási elem meglétét, nevezetesen azt, hogy a felperes által sérelmezett kölcsönügyletek időpontjában az adós társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, hogy ezek az ügyletek a társaság vagyonát csökkentő, illetőleg a hitelezői igények kielégítését megghiúsító ügyletek voltak, és hogy az ügyvezetők ebben a körben ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látták el. Tájékoztatta az alpereseket a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján arról, hogy a vélelem folytán e perben a vélelmezett tényekkel szembeni ellenbizonyítás az alpereseket terheli, az alpereseknek kell bizonyítaniuk azt is, hogy a támadott ügyletek időpontjában az adós társaság nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben. Figyelmeztette a másodfokú bíróság az alpereseket, hogy amennyiben a megadott határidőn belül bizonyítási kérelmet nem terjesztenek elő, a bíróság a további bizonyítást mellőzi, és az ügyben a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

Az alperesek a felhívást követően magánszakértői véleményt csatoltak, egyéb bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. A magánszakértői vélemény a főkönyvi kivonat és analitikus könyvelés hiányában kizárólag a 2010. évi mérleg és

eredménykimutatás elemzése alapján tett megállapításokat, nem tényadatokon alapul, így a fizetéseképtelenség vélelmének megdöntésére nem volt alkalmas, alperesek a reájuk háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tettek eleget.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a perben a Pp. 164. § (2) bekezdése szerinti törvényi felhatalmazás hiányában hivatalból bizonyítás elrendelésének nem volt helye. Az alperesek igazságügyi szakértő kirendelését nem indítványozták, az adós iratai hiányában a szakértői bizonyítástól eredmény sem várható. A gazdasági társaság felszámolója a társaság ügyeit, az alperesek intézkedéseit az irathiánnyal érintett időszakra az iratok hiánya miatt nem tudta megvizsgálni, a kölcsönszerződésből eredő követelést a kölcsönvevőkkel szemben az iratok hiánya miatt nem tudta érvényesíteni. A Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerinti vélelem ezt orvosolja, és a vélelmet az alperesek a perben megdönteni nem tudták.

Tévesen hivatkoztak az alperesek arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok lényeges megsértésével indokolt kérelem hiányában döntött a vagyoni biztosítékról. A felperes a keresetében előadott tényállás alapján kérte a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti felelősség megállapítását, és az alperesek biztosíték nyújtásra kötelezését, az elsőfokú bíróságnak a kérelmekről a tényállítás és a megjelölt jogcím figyelembe vételével kellett döntenie.

Jelen esetben az elsőfokú bíróság a vagyoni biztosítékra vonatkozó döntését a kereseti tényállítás elfogadására alapította. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének ezzel eleget tett, a határozat felülbírálható, szükségtelen az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezése.

A Civilisztikai Kollégiumvezetők 2012. október hó 18-19. napján megtartott országos tanácskozásán kialakított egységes álláspont szerint a Cstv. 33/A. § (3) bekezdésében meghatározott vélelem a vezető tisztségviselő felelősségének valamennyi tényállási elemére kiterjed, így a vélelem beállta esetén az egyes tényállási elemek további valószínűsítése nélkül, önmagában a vélelem alapján kötelezhető a vezető tisztségviselő a vagyoni biztosíték nyújtására. A fent kifejtettek szerint pedig a perbeli esetben a vélelem fennáll, ezért helyesen kötelezte az elsőfokú bíróság az alpereseket vagyoni biztosíték nyújtására.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megtéríteni.

P é c s, 2015. május 13.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó

bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró